

maa være det sidste af Huslejelogvinningen, der forsvinder. Jeg vil bede den højtærede Indenrigsminister have sin Opmærksomhed henvendt herpaa. Naar der i Bladene daglig averteres en Række Butikker til Afstaaelse, og man for Forretninger, som ikke er to Øre værd, faar et Afstaaelsesbeløb paa flere Tusinde Kroner, er dette det bedste Bevis paa den Lokale-nød, der paa dette Omraade findes i vor By, og det vilde være at komme ud i det fuldstændige Anarki, hvis man ophævede Huslejelogvinningen paa dette Omraade. Man vilde derved tage Muligheden for Eksistens bort fra en Del af Byernes Mellem-lag, og da netop fra dem, der økonomisk har mindst at staa imod med.

Som det vil være det høje Ting bekendt, var vi meget betænkelige ved de lave Takster, der blev fastsat i Aldersrenteloven. Kampen for Tilværelsen tilspidser sig i den højere Alder, den er — naar der er rigeligt med Arbejdskraft paa Markedet — haardere for Folk oppe i Tresindstyveaarsalderen, end den er i de yngre Aar. Og Kampen for Tilværelsen tilspidser sig ogsaa i Byerne, er værre, jo større Byerne bliver. Da Aldersrenteloven blev gennemført, stemte vi derfor imod 65 Aars Aldersgrænsen og arbejdede mod de lave Sats, og vi tror stadig, at selv om det var en Fordel, at man gav de gamle en fast Aldersrente, saa at Ydelsen til dem ikke mere er en Naadegave, men en Ret, er Taksterne dog saa lave, at det bliver nødvendigt for Regeringen at raade Bod derpaa, hvis Dyrtiden stadig fortsættes. Jeg vil da spørge, om den højtærede Indenrigsminister, hvis dette skulde vise sig, vil være villig til at træde hjælpende til overfor saadanne gamle, som kommer i Nød, og som ikke vil kunne klare sig med den tilmaalte faste Aldersrente.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pürschel, de Konservatives ærede Ordfører. Det ærede Medlem talte om gule Ærter i Forbindelse med Erhvervspartiet. Dette vedkommer ikke mig, og jeg skal ikke blande mig ind i Forholdet mellem det ærede Medlem, der repræsenterer det, der kaldes sig for Erhvervspartiet, det ærede Medlem Hr. Kayser, og det konservative Folkeparti, det maa det ærede Medlem Hr. Kayser klare, naar han efter mig faar Ordet. Men jeg kan, da det ærede Medlem Hr. Pürschel har gjort disse Bemærkninger, ikke tilbageholde, at det forekommer mig at være mindre smukt, mindre loyalt af det kon-

servative Folkeparti, efter at den konservative Presse og Venstrepressen hele Eftersommeren igennem har rost det ærede Medlem Hr. Kayser og hævet ham til Skyerne, nu at kalde den Politik, han vil føre, for gule Ærter. Det bliver imidlertid, som sagt, et Spørgsmaal, de to Partier maa klare mellem sig selv. Men det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde ogsaa nogle Ord til det frisisinde Landsparti. Her interesserede det ærede Medlem sig meget for, hvem der var Formand, og med den Interesse, som det ærede Medlem nærer for Formandsskaber, kan det neppe undre ærede Medlemmer i denne Sal, at det ærede Medlem Hr. Pürschel ønskede at hilse paa en Kollega. Men det, som for mig havde og for Vælgerne havde større Interesse, var hans Omtale af vort Program, som han kaldte et smukt og luksuriøst Program, en anbefaling, for hvilken jeg i øvrigt takker. Og derefter tilføjede det ærede Medlem med sin konservative Sagkundskab til svigtede Programmer: Ak ja, selv det mest straalende Program er billigt at erhverve.

Her kommer Sandheden frem gennem den konservative Sagkundskab paa dette Omraade med Hensyn til, hvor meget det konservative Folkeparti regner med politiske Programmer og med Løfter, som de har givet til deres Vælgere. Jeg har Gang paa Gang her i dette høje Ting haft Lejlighed til at fremhæve, hvorledes det konservative Folkeparti brød deres Program og svigtede de Løfter, de havde givet deres Vælgere. Nu erklærer det ærede Medlem Hr. Pürschel, med den Sagkundskab, hans Parti paa dette Omraade raader over, at man ikke skal regne med Programmer, og samtidig siger det ærede Medlem: Vi ønsker ikke Valg, men vi frygter det ikke — og det siger han samtidig med, at man kunde se Valgskrækken lyse ud af det ærede Medlems Øjne. Thi hvad vil det ærede Medlem og hans Parti gaa til Valg paa, vil de gaa til Valg paa, at de har faaet to nye Biskopper? Eller vil de gaa til Valg paa, at de har været med til at belemre Byerne med den forhadte Restaurations- og Chokoladebeskatning? Nej, man vil snarere gaa til Valg paa Moralen. Det forekommer mig, at Landstingsmand Schovelins Tale i forrige Uge viste, at det var Moralen, man ønskede at gaa til Valg paa. Det er jo et Parti, der har meget med Moralen at gøre. Ogsaa paa det Omraade har Partiet sagkyndige Medlemmer. Vi erindrer, hvorledes det ærede Medlem Hr. Chr. Holm i